వేట

దట్టమైన దండకారణ్యం మధ్య రోజూ చీకట్లో నిశ్శబ్దంగా నిద్ర పోయే "ఖల్కానగిరి" ఫారెస్ట్ గెస్ట్ హౌస్ ఆరోజు కలకలలాడిపోతూంది. బయట వరండాలో పెట్రోమాక్స్ లైట్ దేదీప్యమానంగా వెలిగిపోతూంది. బయట రెండు జీపులు నిలబడి వున్నాయి. నలుగురు ఫారెస్టు గార్డులు బయట సాయుధులై నిలబడ్డారు. నలుగురు ఫారెస్టు రేంజర్లు ఒక చోట నిలబడి కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. ఇద్దరు డి. ఎఫ్. వో. లు బయట వరండాలో కుర్చీల్లో కూర్చుని కబుర్లు చెప్పు కుంటున్నారు. వెనక కిచెన్‌లో కోళ్ళ పీకలు తెగిపోతున్నాయి. మసాలావాసనలు ఘాటుగా పైనకూర్చున్న వాళ్ళకి నోరూరిస్తున్నాయి. ఆ వాసనలు పసిగట్టి నాలుగైదు కుక్కలు ఆరాటంగా తోకాడించుకుంటూ తిరుగుతున్నాయి.

ఎవరైనా ఫారెస్టు ఆఫీసర్లు టూర్ల మీద వచ్చినపుడు తప్ప మిగతా టైములో ఆ డాక్ బంగళా నిశ్శబ్దంగా నిద్రపోతున్నట్లుటుంది. అడవి మధ్య వుండేమో మిగతా డిపార్టుమెంటులవారు ఎంతో అవసరం అయితే తప్ప అక్కడ విడిది చేయరు. ఫారెస్ట్ డిపార్టుమెంటు వారైనా షికారీ సరదాకి వచ్చేవారే అక్కడ క్యాంప్ విస్తూంటారు. శీతాకాలం విపరీత మైన చలి. వర్షాకాలం కుండపోతగా వర్షం. ఎండాకాలం మాత్రం

చాలా హాయిగా వుంటుందేమో అప్పుడు మాత్రం ఎక్కువమంది ఆఫీసర్లు టూర్ మీద వస్తుంటారు.

ఈ రోజు ఈ ఆర్భాటానికి హడావిడికి కారణం కన్సర్వేటర్ ఆఫ్ ఫారెస్టుగారు టూరు వేంచేస్తున్నారు. ఆయనగారి టూర్ ప్రోగ్రాం అందుకోగానే ఆ జిల్లా ఫారెస్టు ఆఫీసరుగారు కంట్రాక్టరుగారితో చెప్పీ చెప్పనట్లు అధికారిగారి ఆగమన వార్త చెప్పారు. ఆ మాత్రం చెపితే కంట్రాక్టరు సకలమైన ఏర్పాటులు చేస్తాడని ఆయనకి తెలుసు - లేకపోతే గవర్నమెంటు యిచ్చే జీతాలతో వారికి రాజలాంఛనాలు ఏర్పాటుచెయ్యాలంటే మాటలు గాదని తెలుసు.

ఆ కంట్రాక్టరుకి ఇది కొత్తకాదు. ఏ ఫారెస్టు ఆఫీసరు టూర్ వచ్చినా వారి వారి తాహతులను బట్టి వారికి కావల్సిన ఏర్పాటులు చెయ్యడం తన డ్యూటీలో ఒక భాగంలా చేసేస్తూటాడు. అందులో ఈరోజు వస్తున్నది కన్సర్వేటర్ గారు-అదీకొత్తకన్సర్వేటర్ ఈజిల్లాకిరావడం ప్రథమం, అంచేత ఏర్పాటులుచాలాఘనంగాచేశాడు. అరడజనుకోళ్ళు, రెండుమేకలుతెచ్చిపెరట్లో కట్టేశాడు, ఫారెన్ విస్కీ బుడ్లు ఏర్పాట్లు అయ్యాయి. ఆయనేకాక ఇద్దరు మిత్రులొస్తున్నారని మూడు మంచాలు వేయించి, డన్‌లప్ పరుపులు వేయించాడు, కొత్తదుప్పట్లు. తువాళ్ళు. డాకింటి కర్టెన్లు. స్పెషల్ సబ్బులు. వేడి నీళ్ళుచన్నీళ్లుఅన్నీపకడ్‌బందీగా ఏర్పాటయాయి కన్సర్వేటర్ గార్ని ప్రసన్ను డిగా చేసుకోవల్సిన అవసరం చాలా వుంది. ఆ ఏరియాలో అడవిలో పిచ్చి మొక్కలు, పనికిరాని వృక్షాలు కొట్టించి చదునుచేసి టేకు, దేవదారు, కలప మొదలైన మేలుజాతి చెట్లు నాటాల్సిన పని సాలుకి మూడు లక్షల రూపాయల కంట్రాక్టు వుంది. ఆ జిల్లా డి. ఎఫ్. ఓ. అతనికి కొరుకుడు పడడం లేదు. పెద్ద పిట్టనే పట్టితే యింక ఆడి. ఎఫ్. ఓ.ని లెక్కచెయ్య నక్కర లేదు. ఆ మూడు లక్షల ముందు ఈనాటి ఖర్చు కంట్రాక్టరుకి ఓ లెక్క కాదు.

ఆ కంట్రాక్టరు పేరు యన్.పట్నాయక్. పూర్వాశ్రమంలో తెలుగు వాడైనా తరతరాలుగా ఒరిస్సాలో స్థిరపడి ఒరియా వాడిగా మారిపోయాడు.

ముందు ఫారెస్టుగార్డుగా చేరినపుడు సుబ్బయ్యగా వుండి. రేంజరయ్యాక సుబ్బారాయుడిగా మారి రేంజర్‌గా వున్నప్పుడు అందిన మేరకు నాలుగు రాళ్ళు పోగుచేసుకుని ఉద్యోగంమాని చిన్న చిన్న ఫారెస్టు కంట్రాక్టులతో మొదలుపెట్టి పదేళ్ళలో ఆ ప్రాంతాల పెద్ద ఫారెస్టు కంట్రాక్టరయి సుబ్బారావు పట్నాయక్ అల్లా ఎస్. పట్నాయక్‌గా మిగిలాడు - తెలుగు ఆఫీసర్లతో తెలుగువాడినని, ఒరియా వాళ్ళతో ఒరియావాడినని చెపుతూ ఎవరికి ఏది ముట్టచెప్పి ఏది రాబట్టాలా వగైరా కంట్రాక్టులోని మెలకువలు నేర్చుకుని తెలివిమీరిపోయాడు . ఏ ఆఫీసరు టూరుమీద వచ్చినా అక్కడ ప్రత్యక్షమయి వారి అవసరాలు వెయ్యికళ్ళతో కనిపెట్టి అందరికీ ప్రీతి పాత్రుడయ్యాడు.

ఈ కొత్త కన్సర్వేటర్ రమాకాంత్ మిశ్రా షోకిల్లా పురుషుడు - స్ఫురద్రూపి. సరసుడు అంతే - మదిరతో పాటు మదవతిలేనిదే వుండలేడని. ఎప్పుడూ ఫ్రెండ్సు క్లబ్బులు, పార్టీలు షికారీలు - అంటూ జల్సాగా కాలక్షేపం చేసేరకం అని - బీదరికంలో పుట్టి, ఆ కారణంగా చదువుకోసం చిన్నతనంలోనే డబ్బుకోసం ఓ కోతిని పెండ్లాడి ఇల్లరికం వెళ్ళి, మామగారి డబ్బుతో చదువుకుని పైకి వచ్చి, ఇంట్లో కోతి భార్యతో అందంలేకపోయినా చదువు సంస్కారం లేని పల్లెటూరి గయ్యాళి భార్యని భరించలేక. భరించక చేసేదేంలేక ఆయన యింట్లో దొరకని అందాన్ని. ఆనందాన్ని బయట అనుభవిస్తాడని. ఏడబ్బు కారణంగా అతను జీవితంలో నష్టపోయాడో ఆ డబ్బు మీద కసితో రెండు చేతులా అందిన చోటల్లా పుచ్చుకుని జీవితాన్ని అనుభవించి ఆనందించడమే ధ్యేయంగా పెట్టుకుని యింట్లో పెళ్ళాంనించి తప్పించుకుని ఎప్పుడూ టూర్లు. లేక ఫ్రెండ్సు. క్లబ్బులలో కాలక్షేపం చేస్తాడని చాలా వివరాలే సేకరించాడు పట్నాయక్, అంతేకాక తన రూపంతో, మాటలతో ఏ స్త్రీనైనా ఆకర్షిస్తాడని, ఎం చేస్తాడో, ఎలాచేస్తాడో ఎలాంటి ఆడదాన్నైనా బుట్టలో పడేట్టు ఇంద్రజాలం చేస్తాడు. అతని వీక్‌నెస్‌ల గురించి కిందామీదా అధికారులకీ మిత్రులకీ అందరికీ తెలుసు. అతనిలో ఈ దుర్గుణాలన్నీ అతని మాట

నేర్పరితనం, అతని పెర్సనాలిటీ అతని స్నేహ ప్రియత్వం, చాటున మరుగు పడిపోతాయి. అతనెక్కడ వుంటే అక్కడ ఉల్లాసం, ఉత్సాహం చిందులు వేస్తుందని - పటమండని చుట్టూ వేసుకుని వుంటాడనీ తెలుసుకున్నాడు. అతని వేట హాబి వేటమీద మనసుపోయినపుడల్లా తన జ్యూరిస్‌డిక్షన్‌లో ఏ అడవిలోనో టూర్ ప్రోగ్రాం వేసుకుంటాడు. అతనిప్పటికి నాలుగు పులులని చంపాడు. మిత్రులందరికి పులి చర్మాలు, గోళ్ళు, బుర్రలు, దుప్పి కొమ్ములు. జింక చర్మం వగైరాలు ప్రెజంట్ చేస్తూంటాడు, ఇతర డిపార్టుమెంటు ఆఫీసర్లెవరికైనా వేట చూడాలని వుంటే చాలు రమాకాంత్‌ని అడిగితేచాలు మహదానందంగా వెంటబెట్టుకు వెళ్ళి సకలమైన మర్యాదలు జరిపిస్తాడు.

ఈ సమాచారం సేకరించి దానికితగ్గ విధంగానే అన్ని ఏర్పాటులు చేశాడు పట్నాయక్. దొరవారు టూర్ ప్రోగ్రాం ప్రకారం జయపురం నించి సాయంత్రం బయలుదేరి ఏడుగంటలకి చేరాలి.

* * *

బయట జీప్ హారన్ వినగానే వాచ్‌మన్ పరుగెత్తి గేటు తీశాడు - గార్డులు ఎటెన్షన్‌లో నిలబడి సెల్యూట్ చేశారు, రేంజర్లు వినయంగా నమస్కారాలు చేశారు- డి. ఎఫ్. వో. లు మెట్లుదిగి ముందుకు వచ్చి నిలబడ్డారు - వంటలని పర్యవేక్షిస్తున్న కంట్రాక్టరు పరుగున వీధి వరండా లోకి వచ్చాడు.

కన్సర్వేటర్ గారు, మిత్రులిద్దరూ జీపుదిగారు, మరో జీపునించి వారితోపాటు టూర్ చేస్తున్న మరిద్దరు డి. ఎఫ్. వో. లు దిగారు. అందరి నమస్కారాలు అందుకుని హుందాగా తల పంకించి మిత్రులతో వరండాలోకి నడచి కుర్చీలలో ఆసీనులయ్యారు. ఆఫీసర్లని పరిచయం చేసుకుని లాంఛనంగా పది నిమిషాలు ఆఫీసు విషయాలు డిస్కస్ చేసి "ఆల్ రైట్-వుయ్ విల్ మీట్ ఎగైన్. టుమారో మార్నింగ్ ఎట్ టెన్" అని లేచి లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు. నాల్గు గంటలనించి పడిగాపులు పడివున్న డి ఎఫ్. వో.

లు మొహాలు చూసుకున్నారు. చచ్చినట్లు మళ్ళీ రావాలని మొహాలు చూసు కుని మెట్లుదిగారు. అక్కడ క్యాంపు చెయ్యడానికి ఉన్నది ఒకటే డాక్ బంగళా. ఏ కోరాపుట్టో జయపూరో వెళ్ళి రాత్రికి వుండి మళ్ళీ రావాలి. ఈ కన్సర్వేటర్ గారు టూర్ రెండురోజుల్లో పని రెండు గంటలు, షికార్ రెండు రోజులు చేస్తారని వినే వున్నారు కనక ఏం చేయలేక మనసులో తిట్టుకుంటూ వెళ్ళారు.

" తమరు కాస్త 'టీ' తీసుకుంటారా ?" కంట్రాక్టరు వినయంగా అడిగాడు. రమాకాంత్ వాచ్ చూసి " టీవద్దు, ఏడున్నరయింది. ముందు స్నానంచేసి .... తరువాత "

"ఆ ఆ. ఆ ఏర్పాటులు చూశానండి. గదిలో వేడినీళ్ళు సిద్ధంగా వున్నాయి. డిన్నర్ ఎన్నింటికి సార్"

" పది గంటలకి ఆ మీరు ?" ఎవరన్నట్టు చూశారు.

"చిత్తం. నాపేరు పట్నాయక్ అండి. కంట్రాక్టు పనులు చేస్తూం టాను" వినయంగా చేతులు నలుపుకుంటూ అన్నాడు

" ఐసీ!" అన్నాడు రమాకాంతు. కంట్రాక్టరు అనగానే అతనికి అంతా అర్థం అయింది " ఆ ... రాత్రి షికారీకి అన్ని ఏర్పాటులు జరి గాయా ?"

"ఎస్ సార్."

" మా టు సిద్ధంచేశారా ? మాతో రావాల్సినవాళ్ళు జీపు ఫ్లడ్ లైట్స్ గన్నర్."

"చిత్తం అంతా రెడీ సార్."

సరే డిన్నరయ్యాక పదిన్నర పదకొండుకి బయలుదేరుతాం" అంటూరమాకాంత్ గదిలోకి వెళ్ళాడు.

మిత్రులు ముగ్గురూ స్నానాలుచేసి వచ్చేసరికి బయట వరండాలో పెట్రోమాక్స్ లైటు చుట్టూ కుర్చీలు గుండ్రబల్ల చుట్టూ వేయించి

బాటిల్స్, ఐస్ ప్లాస్క్, గ్లాసులు. నంజుకోడానికి వేయించిన జీడిపప్పు ప్లాటేటో, చిప్స్ వేరుశనగపప్పులు, సిగరెట్ పెట్టెలు పేక దస్తాలు ఏర్పాటు చేశాడు పట్నాయక్, ఏర్పాటు చూసి సంతసించి మెచ్చుకోలుగా తల ఊపి "వెల్... కమాన్ ఫ్రెండ్స్ పదిగంటలవరకు యీ అడవిలో మనకిదే కాలక్షేపం" అంటూ బాటిల్ అందుకున్నాడు రమాకాంత్.

"రమ్మీ వేద్దామా." అంటూ పేక తెరిచాడు అభిరామ్ పండా. అభిరామ్ పండా ఐ. ఎ. ఎస్, సెక్రటరీగా ఫైనాన్స్‌లో వున్నాడు.

"మరొకరుంటే బ్రిడ్జి ఆడుకునే వాళ్ళం. ఏరి మీ డి.ఎఫ్.వో.లు అంతా వెళ్ళిపోయారా?" అన్నాడు విభీషణ్ మహంతి - అతను నేషనల్ హైవేస్‌లో చీఫ్ యింజనీరు, ముగ్గురూ క్లబ్ మిత్రులు.

"వాళ్ళెందుకు? నవ్వడానికి కూడా భయపడి బిగపట్టుకుని బిక్కచచ్చి కూర్చుంటారు వాళ్ళకీ మనకి ఫ్రీగా వుండదు" అన్నాడు రమాకాంత్ గ్లాస్‌లో ఐస్ ముక్కలు వేస్తూ.

రాత్రి పదివరకూ పేకాడుతూ. తాగుతూ రమాకాంత్ యిదివరలో తన వేట విశేషాలు చెప్తూ, కబుర్లతో, నవ్వులతో హోరెత్తించారు ముగ్గురూ ఆ అడవి అంతా.

పదిగంటలకి డిన్నర్‌కి లేచారంతా. మటన్. చికెన్. పులావులతో పాటు సాంబార్, రసం, కొబ్బరి పచ్చడి రకరకాలతో టేబిల్ నింపేశాడు పట్నాయక్.

"అరే తెలుగు వంటలు చేయించారే "కంసమా" (ఇనస్పెక్షన్ బంగళాల్లో వంటవాడు) తెలుగువాడా?" రుచి చూస్తూ మెచ్చుకుంటూ అన్నాడు రమాకాంత్.

"కాదండి, మీకు తెలుగు వంటలు యిష్టం అని విని స్పెషల్‌గా మా ఆడవాళ్ళతో చేయించాను" కంట్రాక్టరు వినయంగా అన్నాడు.

"ఓ. ఐ. సీ." రేగిన మత్తులో తేలిపోతున్న అతనికి అంతకంటె వివరాలు అడిగే వినే ఓపికలేదు అంతా సుష్టుగా భోం చేశారు. వాళ్ల

ఫోంచేసి వచ్చేసరికి ఆరుబయట వెన్నెల్లో కుర్చీలు వేయించి పాన్ సిగరెట్లు అరేంజి చేశాడు పట్నాయక్.

"వాహ్ - బలే ఎరేంజిమెంట్లోయ్. దమ్మిడి ఖర్చులేకుండా పెళ్ళివారి మర్యాదలు జరిపిస్తున్నావు మావాడిచేత" అన్నాడు అభిరామ్. మరేమిటనుకున్నావ్ అన్నట్టు గర్వంగా చూశాడు రమాకాంత్.

వెన్నెల పుచ్చ పువ్వులా కురుస్తూంది. ఎక్కడివో అడవిపూల వాసన. డాక్ బంగళాలో మల్లెలు, నైట్‌క్వీన్ పరిమళాలు పిల్ల తెమ్మెరతో పాటు కదిలి వస్తూంది. ఎక్కడో దూరంగా కొండమీదనించి దుమికే నీటిధార శబ్దం-వాతావరణం ఆహ్లాదకరంగా వుంది.

"వండర్‌ఫుల్ - యిలాంటిచోట వలచి వలపించే ప్రియురాలితో విహరిస్తే యింకెంత మజాగా వుంటుంది. ఈ వెన్నెల. ఈ చల్లగాలి, ఈ పరిమళాలు, ఈ ఏకాంతం, ఓహ్ హనీమూన్‌కి సరి అయిన చోటు కదూ -" రమాకాంత్ అసలే సరసుడు. దానికితోడు పిసరంత కవి హృదయం వుందేమో, పుచ్చుకున్న పానీయంతోపాటు పరిసరాలు మత్తునివ్వగా కలల్లో తేలిపోతున్నట్లున్నాడు.

"చంపావు ఈ అడవిలో ప్రేయసీలను కూడా ఎక్కడ సప్లయి చేస్తారు పూర్ ఫెలోస్ ఇప్పుడు వాళ్ళనిబ్బంది పెట్టకు" రమాకాంత్ వీక్ నెస్‌లు తెల్సిన విభీషణ్ చమత్కారంగా అన్నాడు.

మన కాంత్ తల్చుకోవాలేగాని కారడివిలో కూడా కాంతల్ని సంపాదిస్తాడు." జోక్ చేశాడు అభిరామ్

ఆ మాట నిజం అన్నట్టు హఠాత్తుగా రమాకాంత్ నిటారుగా కుర్చీలో కూర్చుని "అరే" అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా. అతను చూస్తున్న వైపు తక్కిన యిద్దరూ కూడా ఆశ్చర్యంగా చూశారు.

డాక్ బంగళాకి ఎదురుగా కాస్త దూరంలో ఓ టెంట్ వుంది. టెంటుబయట పండువెన్నెలలో. మిల మిల మెరిసే తెల్లచీర. బారెడు నల్లటి జడ జడలో విచ్చిన తెల్లని పూలు - యిటు అటు పచార్లు చేస్తున్న

స్త్రీ మూర్తిని చూసి ముగ్గురూ ఒక్కక్షణం ఆశ్చర్యంగా అటే చూస్తూండి పోయారు.

"ఎవరీమె - కామినీయా, వనసుందరా, గంధర్వకన్యాకలా, నిజమా, భ్రమా" రమాకాంత్ కళ్ళు చికిలించి మెలకువ తెచ్చుకుని మరో సారి చూశాడు తక్కిన యిద్దరికీ అదే అనుమానం వచ్చింది.

"ఈ అడవిలో ...రాత్రి... ఎవరీమె ? యిక్కడెందుకు వుంది ? చాలా ఆశ్చర్యంగా వుందే. ఆ టెంటు యిందాకా మనం వచ్చినప్పుడు వుందా ?" దెయ్యాల కథలు గుర్తువచ్చి అనుమానంగా అన్నాడు రమాకాంత్.

"ఏమో - మనం సరీగ్గా చూసి వుండం, చీకట్లో వచ్చాంగదా" మహంతి అన్నాడు.

"అడిగేస్తే పోతుందిగా -" అన్నాడు పండా. వెనకాతల కిచెన్‌లో అంతా భోజనం చేస్తున్నారు. పళ్ళాల, గ్లాసుల చప్పుడు మాటలు విని పిస్తున్నాయి. గేటు దగ్గర ఓ గార్డు మాత్రం కనిపించాడు. రమాకాంత్ గార్డుని పిలిచాడు. టెంటువైపు చూపించి "అక్కడ ఎవరు? ఆమె ఎవరు?" అనడిగాడు వాడు జవాబిచ్చేలోగా వెనకనించి పట్నాయక్ భోం చేసి గొంతు సవరించుకుంటూ వచ్చాడు. రమాకాంత ప్రశ్నవిని అతను టెంట్‌వైపు ఒకసారి చూసి "హి హి మా ఫేమిలీ లెండి" అన్నాడు నసిగి. రమాకాంతే ఆశ్చర్య పోయాడు. "ఏమిటి ఈ అడవిలో టెంటులో ఫేమిలీతో వుంటున్నారా మీరు ?" అడిగాడు. కంట్రాక్టరు వినయంగా చేతులు నలుపుకుంటూ." అబ్బే లేదండి, యిటు ప్రాంతాల ఎప్పుడూ చూడలేదంటే, ఈ అడవి అవి చూడాలని సరదా పడుతూంటే నాతో తీసుకు వచ్చాను" ఏదో అపరాధం చేసినట్లు సంజాయిషీ యిస్తున్నట్లున్నాడు.

" ఆహా మరి టెంటులో వున్నారు. భయంలేదా ?"

" మరిక్కడ వసతి ఏముందండి. మీరు రాకపూర్వం గది ఖాళీ దవుంని డాక్ బంగళాలో వున్నాం - మీరొస్తున్నారని ఖాళీచేయించి టెంటు

వేయించాను. రెండురోజుల్లో వెళ్ళిపోతాం " వినయంగా అన్నాడు రమాకాంత్ ఉత్సాహం ఎందుకో కరిగిపోయింది. ఏదో వింటాననుకున్నది యింత చప్పగా కంట్రాక్టరు భార్యగా తేలిపోగానే ఏదో పొంగు అణిగిపోయినట్లయింది. కంట్రాక్టరు వెళ్ళగానే మరోసారి అటు చూశాడు. మంచి విగ్రహం యింత దూరంనించే మెరిసేరంగు, చీర జాకెట్టుకి మధ్య కన్పిస్తున్నట్లున్న నడుం రంగు .. యింత అందం, ఈ నల్ల మొద్దు స్వంతమా వీడికి ఈ ఎద్దుకి అంత అందమైన భార్యా .. " మింగుడు పడని నిజంలా అన్పించింది.

" నో యూస్ మై బాయ్ - ఫేమిలీ లేడీ - తన్నగలదు పిచ్చి వేషాలు వేస్తే మహంతి రమాకాంత్ మొహంలో భావం చదివినట్లున్నాడు.

"ఛా ఛా- అదేంకాదు ఈ అడవి మధ్యలో హఠాత్తుగా స్త్రీ కనిపిస్తే కుతూహలం అనిపించింది. అంతే" అన్నాడు. రమాకాంత నవ్వి-అన్నంత తేలిగ్గా అతని మనసుని నమ్మించలేకపోయాడు.

• • •

పదకొండు గంటలకి అంతా జీపు ఎక్కారు జీపుకి ఇటు అటు రెండు ఫ్లడ్ లైట్స్ కట్టారు. మహంతి డ్రైవ్ చేస్తుంటే రమాకాంతు, పండా పక్కన కూర్చున్నారు. రమాకాంతు గన్ పట్టుకుని గురిపెట్టుకుని సిద్ధంగా ఉన్నాడు. తోవలో ఏదన్నా కనిపించదా అన్న ఆశతో వెనకాతల ఇక గన్నర్, కంట్రాక్టర్, ఒక గార్డు కూచున్నారు. రెండు పెద్ద ప్లాస్కుల నిండా టీ, బిస్కట్లు పెకట్లు ,వాటర్ బాటిల్ ఒక జంపుకానా, బాటరీలైట్లు వగైరా సరంజామా సిద్ధంచేసుకున్నారు.

" ఎంత దూరం వెళ్లాలి మనం " రమాకాంతు కంట్రాక్టర్ని అడిగాడు.

" ఇక్కడనించి ఆరుమైళ్ళు ఈ రోడ్డు. ఆ తరువాత అడవిలోకి కచ్చా రోడ్డులో నాలుగుమైళ్ళు వెళ్లాక జీపింక వెళ్ళదు సార్. అక్కడనించి మూడు ఫర్లాంగులు నడచి లోపలికి వెడితే అక్కడ మాటు వేయించి రెడీ

చేశాను సార్ .. " పట్నాయక్ తోవ చూపిస్తుండగా జీపు కదిలింది. కంకర రోడ్డు దిగగానే ఫ్లడ్ లైట్ల వెలుగుకి జీపు చప్పుడికి భయపడి నాలుగైదు కుందేళ్ళు గాభరాగా పరిగెత్తి మాయమయ్యాయి. రెండు నక్కలు తల లెత్తి చూశాయి. పోనుపోను అడవి దట్టమవుతున్నకొద్దీ చెట్లకొమ్మలు తలలకి తగులుతున్నట్లనిపించింది. నిద్రపోతున్నపక్షులు ఆ హడావిడికి లేచి ఒక్కుమ్మడిగా అరవసాగాయి. అడవి అంతా హఠాత్తుగా మేల్కొన్నట్లు అయింది. మనిషి వెళ్ళగలిగేపాటి ఆ బాటలో గతుకులలో జీపు ప్రయాణం చేస్తూంది. ఎత్తెత్తి కుదేస్తూంది. " ఓ దుమ్మురగుండయినా తగలలేదు తోవలో ఈవాళ" అన్నాడు నిరుత్సాహంగా రమాకాంత్. ఓ కుందేల్ని కొట్టబోతూంటే "ప్స్ ప్స్.... వద్దు వద్దు చిన్నముండ తెల్లగా ముద్దు వస్తూంది పాపం చంపకు" అన్నాడు అభిరామ్. మొదటిసారి షికారీకి రావడమేమో ఆ యిద్దరికి అంతా ఆశ్చర్యంగా ఆనందంగా వుంది. ఆ గతుకుల సన్నని బాట కూడా అంతం అయి నాలుగు పక్కలా మహావృక్షాలతో నడవడానికికూడా తోవలేని చోటు వచ్చేసరికి జీపు ఆపేశారు అంతా జీపు దిగారు. గన్నర్ బ్యాటరీలైటు, గన్‌తో ముందు నడుస్తూండగా గార్డ్ సామానులన్నీ మోస్తూండగా తలా కళ్ళు తలో బ్యాటరీ లైట్ పట్టుకుని చెట్ల కొమ్మలను తప్పించుకుంటూ కింద చూసుకుంటూ నడవసాగారు. పైన పండు వెన్నెల కురుస్తున ఆ దట్టమైన చెట్లని చీల్చుకుని వెన్నెల రాలేక పోవడంతో అంతా చీకటిగా వుంది. కీచురాళ్ళ రొద నడుస్తుంటే కింద ఎండుటాకుల గలగలలు - ఆ వాతావరణం చూస్తుంటే పండాకి మహంత్‌కి భయంకరంగా ఏదో ఎడ్వెంచర్‌లా వుంది. వీళ్ళ అడుగుల చప్పుడికి నిద్ర పోతున్న ఓ లేడి లేచి చెంగున దుమికి పొదలోకి పారిపోయింది. కుందేళ్ళు గాభరాపడి పరిగెత్తాయి. మూడు ఫర్లాంగులు దట్టమైన అడవి మధ్య నడిచాక పట్నాయక్ ముందే ఏర్పాటు చేసిన మంచె దగ్గరకి చేరారు పెద్ద పెద్ద కొమ్మలతో వున్న మహావృక్షం మధ్య కొమ్మలమీద వెదురు కర్రలతో పెద్ద కొమ్మలతో మంచె తయారు చేశారు. పెనగడ్డి పరిచారు. ఆరుగురు శుభ్రంగా కూర్చోవచ్చు. ముందే పంపిన ఓ గార్డు మాటు కట్టడానికి తీసుకొచ్చిన మేకపోతుని పట్టుకుని అక్కడ కూర్చుని వున్నాడు కంట్రాక్టరు చకచక గడ్డిమీద జంపకానా పరిచి సామాగ్రి చేరేశాడు. అంతా ఒకరి

నౌకరు చేయి అందించుకుని పైకి ఎక్కారు. కింద కాస్త దూరంలో ఓ చెట్టుకి మేకపోతుని కట్టారు. రమాకాంత్ ఒక గన్, గన్నర్ ఒక గన్ గార్డు మరో గన్ పట్టుకుని ముగ్గురూ మూడు దిక్కులకి మొహం పెట్టుకుని రెడీగా పొజిషన్ చూసుకుని కూర్చున్నారు.

పులి వేటకి సరదాతోపాటు ధైర్యసాహసాలేకాక, ఓర్పు చాలా అవసరం. అలా చీకట్లో - విసుగు విరామం లేకుండా కళ్ళువిప్పుకుని రాత్రంతా పులికోసం ఎదురు చూడడానికి చాలా ప్రాక్టీసే వుండాలి..ఒకోసారి అంతలా కాచుకున్నా పులి కనపడకపోవచ్చు - పులి కన్పించినా గురి తగలకపోవచ్చు - గుండు తగిలినా సరియైన చోట తగలక పులి పారిపోవచ్చు. వరసగా రెండు మూడు రోజులు ఓపిగ్గా ఎదురు చూడాల్సి రావచ్చు - అంచేత పులి వేటకి వెళ్ళినప్పుడల్లా పులి దొరుకుతుందని లేదు, అంత మాత్రంచేత నిస్పృహపడి లాభంలేదని రమాకాంతు మిత్రులిద్దరికీ ముందే చెప్పాడు. రమాకాంతు ఏభై సార్లయినా వేటకి వెళ్ళి వుంటాడు అన్ని సార్లలో కేవలం ఆరు పులులని మాత్రం చంపగలిగాడు.

గంట రెండు గంటలు మూడు గంటలు అలా గడిచిపోతున్నాయి - రెండు గంటలయింది, - అప్పుడే రెండుసార్లు టీ తాగారు అందరూ. పండాకి మహంతికి ఆవలింతలు వస్తున్నాయి. కళ్ళు మూసుకుపోసాగాయి. కూర్చుని కూర్చుని కాళ్ళు పట్టేస్తున్నాయి. ఆకుల సందునించి కొద్ది కొద్దిగా వెన్నెల వెండి నీళ్ళల్లా పడ్తోంది. కింద మేకపోతు తనకేదో జరగబోతూందని పసిగట్టి భయం భయంగా మే మే అని అరుస్తూంది మధ్య మధ్య తాడు తెంచుకోడానికి గింజుకుంటుంది. మాట్లాడుకోడానికన్నా లేదేమో ఆ నిశ్శబ్దంలో అడవిలో ఆకుల గలగలు- దూరంగా ఎక్కడో కొండమీదనించి దుముకుతున్న నీటిధార శబ్దం. కీచురాళ్ళు నక్కల అరుపులు వుండి వుండి వినిపించే ఏవో పిట్టకూతలు ఆ వాతావరణం ముందు అంతా అద్భుతంగా వుందనిపించినా రానురాను విసుగు పుట్టసాగింది మిత్రులిద్దరికీ, రమాకాంతుకి అలవాటేమో నిశ్శబ్దంగా ఓపిగ్గా ఎదురు చూస్తూ కూర్చున్నాడు. యాంత్రికంగా కూర్చున్న ఆ రోజు అతని మనసు వేటమీద లేదు. శరీరం ఇక్కడున్నా మనసు ఇందాక చూసిన స్త్రీ మూర్తిని

వేటాడుతూంది. వెన్నెలలో కనిపించిన ఆసౌందర్యం అతని ఏకాగ్రతను చెదరగొడుతూంది. డబ్బిచ్చి కొనుక్కునే పరాయి స్త్రీల పొందు అతనికి కొత్తకాదు. కాని ఈ రోజు ఈ స్త్రీ అలా డబ్బిచ్చి కొనుక్కునేది కాదనుకోగానే ఏదో నిరాశ నిస్పృహ కలిగింది. ఆ నిరాశే అతనిలో మరింత ఆకర్షణ పెంచినట్లు వద్దనుకున్నా పదేపదే ఆమె రూపమేగుర్తు రాసాగింది.

మూడు గంట లయింది. ఇంక ఈ రోజు ఏ పులీ రాదు కాబోలు అన్న నిరాశ చోటు చేసుకుంది. అందరిలో కూర్చునే కునికిపాట్లు పడుతున్నారు అందరూ. అంతలో హఠాత్తుగా దూరంగా ఎక్కడో పులిగర్జన వినబడింది.

అందరికీ నిద్రమత్తు ఒక్కసారిగా వదలిపోయింది. ఎటెన్షన్‌లో కూర్చుండి అనికిగా చూడసాగారు. 'ఎక్కడో ఈ చుట్టుపక్కలకి వచ్చింది' రమాకాంత్ నెమ్మదిగా గుసగుసలాడాడు. పులి అరుపు విని మేక గింజుకుంటూ అరవసాగింది-గాలితోపాటు పులివాసన తగిలింది. తప్పకుండా మేక అరుపువిని పులి వస్తుందని ఆశగా ఎదురు చూడసాగారు. ఎక్కడ ఏ ఎండుటాకు కదిలినా పొద కదిలినా చీకట్లో కళ్ళు చీల్చుకుని చూడసాగారు. నాలు గంటలయింది. ఎండాకాలంఏమో మరో అరగంటలోనే తొలివెలుగు రావచ్చు. యింకేంవస్తుంది పులి. అనుకుంటూ, అప్పుడేతిరిగిన చల్లగాలికి అందరికి చిన్న మత్తురావడం ఆరంభించింది. హఠాత్తుగా ఒక్కసారి మేక అరుపుతోపాటు, దబ్బున చప్పు డవటం ఏమిటి అందరికంటె గన్నర్ ముందు తేరుకుని ఆ దిక్కుగా తుపాకీ పేల్చాడు- వెంటనే అందరి చేతుల్లో బ్యాటరీ లైట్లు వెలిగాయి. ఒక్క ఉదుటున పులి మేకమీదికి లంఘించి మేకని కరచుకుని పారిపోయింది. పొదలు కదలడం మాత్రం వెలుగులో అందరికీ కన్పించింది. రమాకాన్త్, గార్డు పొదలు కదలికవైపు తుపాకులు కాల్చారు కాని పులికి తగలలేదని అర్థం అయింది, "ఛ! పారిపోయింది ఈ పొదలలో ఎక్కడో దాక్కుని సమయం కనిపెట్టి మీదపడింది ఒక్కసారి ఈ పులులూ మనుష్యులకంటే తెలివి మీరిపోతున్నాయి. బాడ్‌లక్-ఏంచేస్తాం వుయ్ విల్ ట్రై అవర్ లక్ టుమారో" అన్నాడు రమాకాంత్.

"దిగి లైటుతో చూద్దామా ?" అన్నాడు అభిరామ్ కుతూహలంగా.

"వద్దు ఏ పొదచాటునో వుంటే వుండవచ్చు. వెలుగు వచ్చేవరకు దిగడం ప్రమాదం" అన్నాడు. అందరికీ ఉత్సాహం పోయింది. వెలుగు రావడం కోసం ఎదురు చూస్తూ ఆవలిస్తూ కూర్చున్నారు. మరో అర గంటలో తూరుపు తెల్లబడింది. ఇంక భయం లేదని అంతా చెట్టుదిగి పొదలవైపు ఓ సారి లైటువేసి వెదికారు. బ్యాటరీలైటు వెలుగులో కొంత మేర మేకర క్తంగు రులు కన్పించాయి. అప్పుడువెడితే లాభంలేదని అంతా వెనుదిరిగి జీపు జేరారు. ఐదుగంటలకల్లా బంగళాచేరి వళ్ళెరగకుండా పది గంటల దాకా నిద్ర కాశారు. నిద్రపోయేముందు ఒకసారి డేరావైపు చూశాడు రమాకాంత్

o o o

పది గంటలకి మెలకువ రాగానే ఒక్కసారిగా తుళ్ళిపడి లేచి కిటికీ లోంచి టెంటు వైపు చూశాడు రమాకాంత్ .. టెంటు బయట అమె-తాడుమీద ఆమె బట్టలు ఆరవేస్తూంది. స్నానంచేసి వేసుకున్న జారు ముడి-వంగపండు రంగుమీద ఏవో పెద్ద పూల డిజైన్లు. అదేరంగు జాకెట్టు -రెంటికి మధ్య మెరిసే నడుం చూడగానే రమాకాంత్ గుండెలు ఒక్క క్షణం జోరుగా కొట్టుకున్నాయి - అమె యిటు తిరిగితే బాగుండును అనుకుంటూండగానే ఆమె బట్టలు ఆరవేసి యిటువైపుతిరిగి ఓసారి బంగళా వైపు చూసి లోపలికి వెళ్ళిపోయింది - ఆ చూసిన ఒక్కచూపే రమాకాంత్ మతి పోగొట్టడానికి సరిపోయింది.

ఆ రోజంతా రమాకాంత్ మనసు మనసులో లేదు. ఆఫీసరతో యాంత్రికంగా డిస్కస్ చేశాడు - భోజనం చేసినా మధ్యాహ్నం పడుకున్న అంత మొద్దు నిద్రలోనూ ఆమె గురించే కలలు కన్నాడు. సాయంత్రం అయిందగ్గిరనించి రమాకాంతు మూడుసార్లు బాత్ రూమ్‌కి వెళ్ళివచ్చాడు రెండుసార్లు వాంతిచేసుకున్నాడు. తల తిరుగుతుందని, దిమ్మగావుందని తల పట్టుకు కూర్చున్నాడు. మాత్రవేసుకున్నా తగ్గక బాధపడ్డాడు. మిత్రులిద్దరూ

గాభరాపడ్డారు. "మరేం పరవాలేదు.రాత్రి నిద్దరచాలలేదు. నిన్న యివాళ డ్రింక్స్ భోజనం హెవీఅయి అరగలేదు. అంతే." అన్నాడు రమాకాంత్. రాత్రి అయినకొద్దీ అతని తలనొప్పి ఎక్కువైంది, "ఫ్రెండ్స్ యివాళ షికారికి రాలేను మీరు వెళ్ళండి. కంట్రాక్టరు దగ్గిరుండి తీసికెడతాడు. అన్ని ఏర్పాటులు చూశాను." నీరసంగా అన్నాడు.

"నీవు లేకుండా ఏం బాగుంటుంది. నిన్న చూశాంగా, యింక వెళ్ళక పోయినా ఫరవాలేదు." అభిరామ్ అన్నాడు.

"అబ్బెబ్బె అదేమిటి - షికారికోసం వచ్చి పులిని పట్టుకోకుండా వెళ్ళడం ఏమిటి ? యివాళ మరో చోట మాటు వేయించమని చెప్పాను. పులి తప్పక వస్తుంది. మీరివాళ మిస్ కాకూడదు. నేను లేకపోతేనేం పట్నాయక్ దగ్గిరుండి తీసికెడతాడు." స్నేహితుల్ని వప్పించాడు రమాకాంత్- కంట్రాక్టరుని పిలిచి అప్పగించాడు. "మీదే పూచి పులిని కొట్టాలి - అన్ని ఏర్పాటులు చెయ్యండి" అన్నాడు.

అలాగే సార్, మీ కెందుకు మీరు రెస్టు తీసుకోండి" అన్నీ నేను చూసుకుంటాను. పులిని కొట్టి మరీ వస్తాం ఉదయం" అన్నాడు వినయంగా.

రాత్రి అంతా వెళ్ళాక చల్లగాలికి బయట కుర్చీలో కూర్చుని సిగరెట్ తాగుతున్నాడు రమాకాంత్. కిచన్‌లో పనిపూర్తయి అందరూ వెళ్ళినట్లున్నారు. అంతటా నిశ్శబ్దంగా వుంది.

వెన్నెల పిండారబోసినట్టుంది. గోడమీదకి పాకించిన సన్నజాజి తీగనిండా నక్షత్రాలలా జాజిపూలు విచ్చుకుని తెల్లగా మెరుస్తున్నాయి. వాటి పరిమళం అతనికి పులకింత నిస్తూంది. వెన్నెల అతని మతి పోగొడ్తూంది. వుండి వుండి అతను టెంట్ వైపు చూస్తున్నాడు. నిన్నటి లాగే ఆమె తెల్లచీరతో బయట యిటు అటు తిరుగుతూంది. కాసేపు విసుగొచ్చినట్లు కుర్చీలో కూర్చుంటుంది. ట్రాన్సిస్టరు వింటూ కాసేపు కాలక్షేపం చేస్తుంది. పాపం వంటరిగా వుండి విసుగుగా వున్నట్లుంది అనుకున్నాడు. ఆమె వంటరితనం అతనిలో ఏదో ఆలోచనలని రేపుతూంది. వాతావరణం ఏదో ప్రోత్సాహాన్నిస్తుంది. కాని అంతలో ఏదో సందేహం, బెరుకు,

భయం, ఏదో వంకన షూటింగ్‌కి వెళ్ళకుండా తప్పించుకుని ఏకాంతం దొరికేట్టు చేసుకున్నాడు కాని- అంతకు మించి ముందుకు వెళ్ళడానికి జంకుగా వుంది ప్రయత్నించి చూస్తే ఏంపోయింది అని అతని మనసు తొందరపెడ్తోంది. ఇదివరకు ఎంతో మంది స్త్రీలని చూశాడు కాని ఈనాటి ఈ అనుభూతి అతనికి కొత్త! అందనిదానికి అర్రులు చాచడంలో కావాలనుకున్నది పొందడానికి యీ నిరీక్షణ, ఈ ఆరాటం అతనికి తెలియనివి! అందుకే అతనిలో ఏదో ఆవేశం, ఆరాటం, ఎక్సైట్‌మెంట్‌తో చెమట పడ్తోంది. ఏం చెయ్యాలో ఎలా ఆరంభించాలో- ఆడదానితో అన్ని అనుభవాలు రుచిచూచిన అతనికే తెలియడంలేదు. ఆమె ఏదన్నా అంటే గొడవచేస్తే తన పరువేంగాను?

ఆఖరికి ఏమయితే అయింది. కనీసం ఆమెతోమాట్లాడి ఆమెని దగ్గర నించన్నా చూడాలన్న కాంక్షని అదుపులో పెట్టుకోలేకపోయాడు. ఆమె ధోరణి చూసి ముందంజ వెయ్యొచ్చు. లేదంటే వూరికే పరిచయం చేసుకొని మాట్లాడినట్లు మాట్లాడి రావచ్చు- అందులో తప్పేముంది? మనసు కూడదీసుకుని ధైర్యం చిక్కబట్టుకొని తడబడుతున్న అడుగులతో టెంటువైపు వెళ్ళాడు.

• • •

తెల్లవారుఝామునే పులిని చంపిన విజయోత్సాహంతో వేటకి వెళ్ళిన అందరూ వచ్చారు. పులి నిన్నటిలాగే తెలివిగా మాటువేసిన మేకపోతుని కరచుకుని పారిపోబోయింది. అయితే గన్నర్ చాలా త్వరగా చురుకుగా తుపాకి పేల్చడంతో మొదటి గుండే సరిఅయిన చోట తగిలి పులి మేకపోతుని వదలి పారిపోబోయింది రెండో గుండుకి మరి కదలలేక నేల కూలింది. మూడవగుండుకి ప్రాణం వదలింది. ఏడడుగుల ఆపులిని జీపుకి తాళ్ళు కట్టి ఈడ్చుకొచ్చారు. పులి చర్మం, గోళ్ళు, పులి తల అన్నీ మిత్రులిద్దరికీ పంపే ఏర్పాటుచేశాడు రమాకాంత్. అంతా పులిని కుతూహలంగా చూడడం అయ్యాక-

ఉదయం బ్రేక్‌ఫాస్టు కాగానే ప్రయాణం పెట్టుకుని జీపు యెక్క బోతున్నారు అందరూ "మిస్టర్ పట్నాయక్ మీ ఆతిథ్యానికి మెనీథాంక్స్ చాలా బాగా ఏర్పాటు చేశారు అన్నీ" అంటూ థాంక్స్ చెప్పాడు రమాకాంత్ తన అలవాటుకి విరుద్ధంగా. అంతే ఆ ఏర్పాట్లుచేయ్యడం వారి విధిలా భావించే అతను ఈసారి ప్రత్యేకం కంట్రాక్టరుకి కృతజ్ఞతలు చెప్పాడు. పట్నాయక్ ఓ నవ్వు నవ్వి "హీ హీ తమ దయ. సార్! నాదో చిన్న మనవి" అన్నాడు నమ్రతగా.

ఏమిటి చెప్పండి ?"

"అదే సార్ ఈ ఏరియా అడవి కొట్టి కలప టేకు చెట్లు నాటాల్సిన మూడులక్షల కంట్రాక్టు...."

"ఐసీ.... టెండర్ కాల్‌ఫర్ చేశాడా డి. ఎఫ్. వో. ? సాలోచనగా అడిగాడు.

"ఆ చేశారండి- టెండరు పెట్టానండి. తమరు కాస్త దయ చూసి డి. ఎఫ్. వో. గారికి" పట్నాయక్ చేతులు నలుపుకుని అన్నాడు.
"ఆ సరే- చూస్తాను. డోన్ట్‌వర్రీ డి. ఎఫ్. ఓ.కి చెప్తాలెండి" అంటూ జీపు ఎక్కాడు రమాకాంత్.

• • •

అంతా వెళ్ళాక తీరుబాటుగా మిగిలిన సీసాలు ముందుపెట్టుకుని మిగిలిన చికెన్‌తో చికెన్ ఫ్రై చేయించుకుని పట్నాయక్ యిద్దరు రేంజర్లు జల్సాచేసుకుంటున్నారు. కాస్త దూరంలో ఆమె కూరుని వేరుశనగ పలుకులు ఒకోటి తీసి నోట్లో వేసుకుంటోంది. పట్నాయక్‌కి అప్పటికే కైపు తలకెక్కింది. చాలా కులాసాగా ఖుషీగా నవ్వుతూ తుళ్ళిపోతున్నాడు. "ఏదీ దొర ఏమన్నాడు మళ్ళీ చెప్పు- నిన్నరాత్రి జరిగింది అంతా చెప్పు .. " మాట ముద్దుముద్దుగా వుంది. పగలపడి నవ్వుతూ అడిగాడు పట్నాయక్. ఆమె ముసి ముసి నవ్వులు నవ్వింది. "చెప్పాగా" అంది.

"ఆహా- అలా కాదు సరిగా చెప్పు"

"చెప్పడానికి ఏముంది. పాపం వంటరిగా వున్నారు భయంలేదా అంటూ వంక కల్పించుకుని పలకరించాడు, ఆ అవకాశం కోసం చూస్తున్న నేను కూరో పెట్టి కాఫీ యిచ్చాను. అక్కడ నించి ప్రశ్నలు మొదలు పెట్టాడు. ఊరికే పదేపదే నీలాంటిఅందగత్తె చదువుకున్నది ఆ ఎద్దుకి పెళ్లాం ఎలాఅయావు అంటూ బోలెడుసానుభూతి, జాలికురిపించాడు. నా బీదరికం, నా కిష్టం లేకుండు రెండో పెళ్ళికి నన్ను కట్టబెట్టడం కన్నీళ్ళతో జాలిగా చెప్పి నా బాధలు చెప్పుకున్నాను— పాపం కరిగిపోయాడు. ఇద్దరిదీ ఒకటే కథ అని ఓదార్చాడు. తర్వాత మరో అడుగు ముందుకు వేసి నీ అందాన్ని అడవిగాచిన వెన్నెల చెయ్యొద్దని, ఇదేం పాపంగాదు. ఈ ఒక్క రోజు అనుభవం యిచ్చిన జ్ఞాపకాలతో మిగిలిన చేదు జీవితం మింగవచ్చని నీ అందం నన్ను పిచ్చివాడిని చేసింది అనుగ్రహించు అంటూ మీదపడ్డాడు. అతను నన్ను వలలో వేసుకోడానికి ఎంత ఆరాటపడుతున్నాడో అతన్ని నేను వలలో వేయడానికి అంత ఆరాటపడుతూనే వున్నాగనుక కాస్త బెట్టు చేస్తూ పాపం పుణ్యం అంటూ పతివ్రతలా నటిస్తూ లొంగిపోవడం యిష్టం లేనట్టు నటిస్తూ కౌగిలిలోకి చేరాను." ఆమె విలాసంగా గర్వంగా నవ్వుతుంది.

"ఇంత బాగా నటించాను మరి నా బహుమతి ఏది?" వయ్యారంగా చెయ్యిచాపింది.

"తొందరెందుకు పిల్లా ఇదిగో వెయ్యి" అన్నాడు నోట్లకట్టలు లెక్కపెట్టి—

"ఇంత కష్టపడ్డా రేటుమించి యియ్యడంలేదుకదూ?" అంది గునుస్తూ.

"బాగుంది. వంద రూపాయలు పడేస్తే పదిమంది దొరుకుతారు. ఏదో హైక్లాసుదానివని కాస్త ఎరగా బుర్రగా వున్నావని ఇంగ్లీషు మాట్లాడుతావని ఇంతిచ్చాం. ఇంకనా" అన్నాడు పట్నాయక్.

"గురూ మా బలే టోకరా తినిపించావు దొరకి." అన్నాడు ఓ రేంజరు.